Ч. 83. Середа 27 (14) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати панів. — Вибори у Франциї. — Ворохобня Альбанців. — Відгомін подорожий балканьских королів.

До оногдашної бесїди дра Крамаржа, в котрій він зазначив становище Чехів до Поляків, додає „Neue fr. Presse“ такі поясненя з парляментарних кругів: Презес польского Кола др. Ґломбиньский мав явити ся минувшого тижня на засїданю парляментарної комісиї Унії, аби дати поясненя в справі мнимої обітницї, даної п. Удржалеви іменем Кола. Та мнима обітниця представляє ся в дїйстности так: як правительство так і Коло польске порозуміваючи ся з славяньскою Унією, обіцяли, що на случай здержаня обструкциї будуть покликані до кабінету. Стало ся то безпредметовим, позаяк Унія не думала о спиненю обструкциї; о ніяких инших обітницях не було бесїди.

Палата панів відбула вчера по полудни засїданє. Новоіменовані члени: ґр. Адам Ґолуховский, ґен. Альборі, Вецлер, Сайферт, ґр. Лїцов, Лїнк, Ґр. Паріш і Цайтгаммер зложили обіти.

Президент присьвятив посмертну згадку бар. Гельфертови.

На внесенє бар. Пленера ухвалено поставити на дневнім порядку предложенє о позичцї.

До окремої комісиї відослано внесенє бл. п. бар. Гельферта в справі охорони памятників штуки і історичних забутків.

Референт буджетової комісиї др. Нібавер поручив до принятя закон позичковий. Вичерпанє фінансів держави єсть наслїдком анексиї Боснии і Герцеґовини.

По промовах цїлого ряду бесїдників, між иншими і п. міністра скарбу дра Білиньского, палата приймила в другім і третім читаню позичковий закон.

На тім закінчено наради і закрито засїданє.

У Франциї переводять ся тепер вибори до парляменту. Як Аґенция Гаваса доносить, до вчера 11 год. рано, звістний був вислід виборів з 588 округів виборчих. Вибрано 57 републиканцїв, 150 радикалів і социялістів-радикалів, 10 социялістів независимих, 28 социялїстів з'єдинених, 43 поступовцїв, 22 националїстів, 53 консерватистів. В 231 округах прийде до тїснійших виборів. З 8 виборчих округів у Франциї і кольонїях вислїд ще не звістний.

Часописи супротив неповних ще донесень о вислїдї виборів висказують ся здержано. Партия социялїстична здобула доси 12 мандатів. Часопись „Libre Parole“ каже, що католики і консерватисти осягнули лїпші вислїди, як можна було надїяти ся по їх лихій орґанїзациї виборчій.

Вісти з північної Альбанії звучать непокоячо. Коло місцевости Ґілян стоїть 3.000 уоружених Альбанців, коло Дрени 2000, коло Ліпляни 4000, коло Подріни 5000, коло Прізрену 3000, коло Ляпляц 6000 і коло Люни також 6000, разом 29.000. До того треба ще додати 6000 Альбанців з племени Бабак, які стоять коло Остросопи.

З Солуня відійшло в послїдних днях дальших 12 баталїонів і 4 гірскі батериї, так що загальна оружна сила турецка буде виносити в Альбанії 52 баталїонів піхоти і 16 гірских батерий. З Солуня покликано крім того резервістів. Турґаль Шефкет паша не обсадив на час гірского проходу коло Качаника і займили его Альбанцї. Они здержують рух поїз-

5)

Конець сьвіта.

З нагоди комети Гелїя — написав К. Вербин.

(Дальше).

Кометам приписувано з давен давна шкідливий вплив на землю і людий. Передовсїм був погляд, що они викликують всїлякі хороби а відтак, що стають ся причиною надмірної спеки або студени, посухи або повени і т. д. Та се впрочім і не дивниця. Коли случайно комета зійде ся з такими незвичайними змінами на земли, от як хоч би й сегорічної зими, то легко понятно, що люди несьвідомі річи, готові ті зміни приписувати впливови комети. Тому й не дивниця, що вже здавен давна з появленя комет ворожено собі всяке лихо і нещастє. Але щоби добре ворожити, то й треба було доброго знатока до того. Тому то й не дивота, що базилейский учений Петро Мерґелїн про вороженє з комети в 1665 р. так писав:

„Коли же хтось хоче ворожити з комети, чи буде надмірна студінь або спека, посуха або повінь, вітер або землетрясенє, пошесть і зараза, війна або революция, зміна віри або правлїня, то треба до того не лиш глубоко мислячого фізика, знатока природи, а й далеко глядячого політика і чоловіка знаючого сьвіт і людий, котрий знав добре теперішний стан всїляких країв“.

Із сего видимо, що в половині 17 столїтя зробив ся вже перелом що до віри в комети і що учені, не так в кометі, як радше у відносинах на земли і між людьми готові були добачувати причини деяких змін і з'явищ; але річ очевидна, що деколи й комета могла свій вплив зробити, а згаданий „фізик і полїтик“ наводить на то зараз і примір:

„В 1652 р. настав був в однїй части Швайцариї задля якоїсь дрібницї завзятий спір межи людьми а місцевими властями, аж ось явила ся комета.... От я й виворожив з того селяньску війну, яка настала в слїдуючім роцї, бо як би не появила ся була комета, то може не прийшло би було аж до того, щоби люди брали ся до оружия і цїла справа була би мирно закінчила ся. Запримітити потреба, що в Цїриху було під той час завсїгди хмарно і комети не було для того видко... отже й тамошне селяньство в 1652 р. сидїло тихо“.

Отже можна зовсїм годити ся з поглядами повисшого „фізика і полїтика“, що поправдї не комети самі викликують на земли всїлякі нещастя, але людска дурнота і темнота, котра на вид комети сильно в людех відзиває ся та може иноді довести навіть до великих катастроф. А хибаж то не людска крайна дурнота могла в 1680 р. зродити ту повірку, що в Римі якась курка знесла яйце, на котрім видила ся та комета, а під ту пору тілько було й бесїди між людьми, що про ту якусь незвичайну комету.

До ширеня переполоху між людьми з нагоди комети причиняють ся не мало в наших часах також і всїлякі „популярні“ видавництва, обчислені на заробок. Знаходять ся люди, котрі видають книжочки, иноді ще й з малюнками, в котрих заповідають конець сьвіта і поясняють, як то все відбуде ся. Подібно як тепер, заповідали конець сьвіта і на день 13 падолиста 1899 р. і в Німеччинї появила ся книжочка, котра широко о тім розписувала ся. В той спосіб рознесла ся чутка про конець сьвіта по всїх краях і в декотрих сторонах викликала навіть дуже сумні наслїдки. Люди подавали собі з уст до уст лиш слова „конець сьвіта“ і того вже вистало, щоби темні і забобонні люди запаморочили собі тим голови. В декотрих селах харківскої ґубернії на Українї селяни таки лагодили ся вже на смерть, фабричні робітники покидали роботу і вертали в рідні сторони, щоби там спільно зі свояками дожидати кінця сьвіта. Було богато — кажуть, що навіть аж звиш 800 селян — котрі зі страху перед кінцем сьвіта, не чекаючи на него, самі собі конець зробили.

Ось до того доводить забобонність! Але треба й то признати, що комети й дечого доброго вже нераз наробили, бо й не мало зависить від того, як хто кудись забобонність поверне. Так було н. пр. заслугою комет, що в роках 1811 і 1882 вино знаменито удало ся. Велика комета з 1811 р. помогла копальникам золота в Мехіку після їх переконаня вишукати велику копальню золота а в 1819 помогла їм знайти грубу жилу чистого срібла.

дів, а перепускають лиш почтовий ваґон і машину. Вояків, що супроводили поїзди, розоружили і відослали до Скоплія.

Командантом турецких войск против Альбанців буде іменований Джавід паша, а дотеперішний комaндант Турґоль Шефкет буде відкликаний.

Neue fr. Presse в ряді телеґрамів доносить о битвах в Альбанії. Битва на захід від Пристини саме веде ся. Турки стягають поспішно войска.

О скілько Серби радують ся по причині сьвітлих успіхів, які принесла подорож короля Петра до Петербурга і Константинополя, о стілько велике невдоволенє панує в Болгариї. Болгарскі часописи піддають острій критиці болгарску заграничну полїтику; закидають правительству, що в Петербурзї поводило ся воєвничо взглядом Туреччини, зате в Константинополи не обізвано ся ані слівцем про Македонію. Особливо велике невдоволенє панує в Болгариї з того взгляду, що король Петро мав можність їхати через Македонію, підчас коли король Фердинанд сего не удостоїв ся.

По правдї позитивні успіхи зі своїх подорожий до Петербурга і Константинополя має лише король Петро. І так скріпив він ними становище династиї, бо принято его, так сказатиб, в родину европейских пануючих, чого не потребував король Фердинанд, бо вже від его вступленя на престол всї европейскі двори стояли єму отвором. Порта приобіцяла утворенє третого сербского епископства, отже утворенє сербского культурного осередка в Дібре, де населенє є переважно болгарске. В Болгариї відбувають ся очивидно збори з протестами против сего успіху Сербії. Також може Сербія повеличати ся деякими успіхами в справі будови дунайско-адрийскої зелїзниці. Порта згодила ся в засадї на ту будову з застереженєм, що она не буде противила ся турецким інтересам. Крім сего зробила Туреччина се залежним від дальшого полїтичного становища Сербії, т. є. між иншими від сего, чи в разї конфлїкту, в який може попасти Туреччина, Сербія займе невтральне становище. По правдї отже Сербія дуже добре вийшла па подорожах свого короля.

Новинки.

Львів, дня 26 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** С. В. Цїсар іменував віцепрезидента Намістництва у Львові дра Юлїя Клеберга шефом секциї в Міністерстві справ внутрішних.— Президия гал. Дирекциї почт і телеграфів іменувала практикантами почтовими: Йосифа Ґрінавера, Людв. Гуню, Волод. Галькевича, Каз. Гродецкого, Вікт. Стопу, Болесл. Бятковского, Андр. Стренка і Фр. Райтара практикантами почтовими.

† **Марко Кропивницкий**, батько українського театру помер нагло з четверга на пятницю у вагонї їдучи в Одеси, де гостив на сценї в трупі Колесниченка. Смерть постигла покійника на шляху з Одеси через Бірзуму до Єлисаветграда недалеко Балти коло стациї підгородної, якраз коли покійник вертав на свій хутір „Затишок“. Марко Кропивницкий родив ся 1841 р. в селї Жеванівцї херзоньскої губерниї. Учив ся спершу в повітовій школї в Бобринци, а відтак поступив „на первой чин“ став на службу за канцеляриста. Забажавши висшої просьвіти поїхав до Києва і там записав ся на правничий виділ університету як вільний слухач. З причин родинних не докінчив студий і пішов знов на службу до урядів і наконець став секретарем міскої думи.

Маючи велику охоту до театру, покинув остаточно урядничу службу і вступив насамперед до російскої трупи в Одесї, але що его все тягнуло до рідного українського театру, то в 1875 р. виїхав до Галичини і грав в театрі Романовичевої аж до 1881 р. В тім часї рос. міністер Льоріс-Меликов позволив Кропивницкому утворити власну укр. трупу. Кропивницкий виїхав до Харкова, зорганізував свій театр і обїхав з ним цїлу Україну, зєднуючи собі всюди симпатиї. Від 1883 р. був М. Кроп. режісером в укр. театрі М. Старицкого. Був се час найвисшого розцьвіту нашого театру на Українї. Театр придбав собі такі сили як три брата Тобилевичі, Заньковецка, Затиркевичка і инші. Кропивницкий мимо старшого віку не покидав сцени. Жив вправдї на своїм хуторі „Затишє“, але від часу до часу їздив на гостинні виступи в ріжних укр. театрах. Бл. п. Кропивницкий був не лиш великим артистом але й талановитим драматургом. Покійник написав около 30 театральних штук, котрі майже всї увійшли в два томи его драматичних творів і знані добре нашій публицї. Нехайже покійний батько українського театру з Богом спочиває, а память его най живе між нами з рода в рід.

— **Велика крадїж.** Вчера в часї між 2 а 6 год. по полудни добув ся якийсь злодїй при помочи витриха до мешканя пп. Мариянa Якубовича і Адама Шульца в домі при ул. Коперника ч. 22 у Львові і розбивши деревляну скринку украв сховані там 6000 К в банкнотах. Злодїй забрав пять банкнотів по тисяч корон і одну тисячку сотками.

— **Перегони у воздусї.** З Ніцци доносять, що там відбули ся оногди перегони у воздусї за помочию лїтаків. Лїтач Рольс повторив оногди свій лет через море з Ніцци до рога Феррат і назад. Між шістьома лїтачами, що брали участь в тім летї здобув Рольс друге місце. Першу нагороду в летї 24 кільометрів з Ніцци до Антіб одержав Летем (Latham) перелетївши той простір в 20 мін. 16 секунд. Ту дорогу відбув він щераз назад, а коли пробовав перелїтати ще третий раз, в наслїдок якоїсь хиби мотора впав до моря напроти Антіб. Єго виловлено і привезено на беріг: нестало ся єму нїчого. — При сїй нагоді треба ще згадати, що в недїлю у Львові відбуло ся лїтанє за помочию лїтака на площи перегоновій і удала ся зовсім добре. Лїтач Гієронімус з Праги перелетїв кілька разів через цїлу площу.

— **Самоубийство.** Оногди по полудни знайдено на пекарскім подї при ул. сьв. Михаїла ч. 4 тїло якогось хлопця. Був то, як показало ся, 17 лїтний пекарчук Йосиф Венгер, родом із Зарубинець під Скалату. Самоубийник лежав на сїнї з простріленою лївою грудию а в закостенїлій руцї держав ще револьвер. Причина самоубийства не звістна; тїло відставлено до інститута судової медицини.

— **Сільскі збиточники.** На стацию ратункову привезено з одного села під Львовом 16-лїтного хлопця, Петра Юрчишина, котрий мав попарені очи. Ровесники із збитків насипали до фляшки з водою негашеного вапна і заткали корком. Пізнїйше казали Юрчишинови відоткати фляшку і заглянути до неї. В тій хвили бухнула горяча вапняна вода і попарила єму очи і брови. Нещаслива жертва нерозважної збиточливости мабуть таки зовсїм ослїпне.

— **Огнї.** З Борислава доносять, що там сеї ночи около півночи займив ся закін „Тадїй“, належачий до Тов. „Вольский і Ска“, а від него заняв ся другий закін „Доська“. В пів години опісля огонь на стілько удало ся спинити, що сусїдним копальням вже не грозила небезпечність. — В місцевости Фельзи-Фальва в комітетї Удвергелї на Угорщинї знищив огонь 192 домів і будинків

Але лишім забобонність на боцї а придивім ся самим кометам. Що се таке комети? Побіч таких тїл небесних як наша земля і місяць, вечірна і ранна зоря або Венера і т. п., котрі називаємо планетами, есть ще й богато инших тїл небесних, званих **к о м е т а м и**, котрі так само крутять ся довкола нашого сонця. Давними часами, коли ще не було дальновидів, знали люди лиш дуже великі комети, такі, котрі можна було видїти голим оком. Многих не можна було видїти длятого, що небо було хмарне, коли они появляли ся; ще инших не можна длятого видїти, що они показують ся або далеко на полудни і ми на півночи не можемо їх добачити, або они появляють ся в день, коли сьвітло сонця робить їх невидимими. А вєєж-таки істория записала майже 500 таких комет, на котрі люди звернули особливу увагу.

Від коли винайдено дальновиди, добачено множество малих комет а нинї маємо таких специялїстів зьвіздарів, котрі лиш за кометами слїдять, або, як то кажуть жартобливо, „полюють“ на комети. До таких н. пр. належить віденьский астроном Палїса. Отже тоті малі комети представляють ся звичайно як якась кругла блїда маса мраковини, котра чим близше до краю стає піби тим рідша і ледви єї знати. Отже тоту якусь масу, що виглядає мов би мрака, називаємо „комою“ і она при більших кометах творить голову тихже. Чим більше до середини, тим густїйшою стає кома, аж иноді в серединї збиває ся в густе ясне ядро, котре иноді сьвітить ясно мов зьвізда. Замість такого одного ядра може иноді поробити ся й кілька, так що кома виглядає тодї мов би зеренковата.

При більших, яснїйших кометах показує ся крім коми і ядра ще й т. зв. хвіст. В таким случаю кома окружає ядро мов би якась кругла баня, але з того боку, де хвіст, отвирає ся і витягає ся. Звичайно буває так, що ядро окружає насамперед якась густїйша маса а рідка ослона або кома слїдує аж за нею. Иноді буває так, що довкола ядра зроблять ся дві або й три густїйші обручки, відділені від себе рідшими. При великих кометах називаємо ту круглу масу або кому головкою і она есть звичайно звернена в ту сторону, де під овидом знаходить ся сонце. Від тої головки іде хвіст, котрий чим довший, тим робить ся темнїйший, аж остаточно губить ся на небі. Хвіст буває звичайно вигнутий в той бік, звідки комета надходить.

Великі комети зі своїми довжезними хвостами мусїли безперечно робити завсїгди на людех велике враженє. Хіньскі лїтописи розповідають н. пр., що колись давно появила ся була на небі так ясна комета, що в ночи всї зьвізди зблїдли від неї і було так ясно як в день. Єсть в тім без сумнїву богато пересади, але пізнїйші спостереженя таки потверджують, що великі комети представляли завсїгди величаве зявище на небі. В 43 роцї пд. Хр. небавком по смерти Цезара появила ся була на небі так ясна комета, що єї навіть в полудне можна ще було добре видїти. Римляни були переконані, що тота комета прийшла длятого, щоби забрати душу сего великого мужа і занести єї до богів. Длятого они й назвали були ту комету „Зьвіздою Юлїя“.

За часів римского цїсаря Нерона появила ся була в 60 р. пд. Хр. так велика комета, що затемнювала, як каже Сенека, лучі сходячого сонця. В 1402 р. появили ся були дві дуже великі і ясні комети. Комету, яка появила ся була в 1532 р., можна було через цїлий день видїти на небі. За часів славного астронома Кеплєра в 1618 р., в першім роцї трийцятьлїтної війни, появила ся була комета з так довгим хвостом, що він займав 100 степенів на небі, значить ся, що коли голова комети була на самій серединї неба, конець хвоста був ще схований під овидом, отже хвіст той займав більше як половину неба над нами а був ще тим страшнїйший, що чим більше до кінця, тим більше розширяв ся мов би яке віяльце. Комета з 1860 р. була так велика, що хоч єї голова зараз по заходї сонця заходила, дуже широкий єї хвіст все таки через цїлу ніч сьвітив на небі і займав там звиш 70 степенів.

Одною з найбільших комет, які лиш коли можна було видїти, була комета з 1744 р. Після звіту тодїшних астрономів сьвітло єї дня 1. лютого того року було вже яснїйше, як дуже ясної зьвізди званої Сиріюсом; дня 8. лютого була она так ясна як планета Юпітер а з початком марта перевисшала навіть ясність Венери або вечірної і ранної зорі; навіть в день можна єї було в тїни добачити голим оком на небі. Наконець відзначала ся своєю величиною ще й комета з 1769 р., котрої хвіст був на 90 степенів довгий а хвіст комети з 1861 р. займав навіть аж 120 степенів на небі.

(Дальше буде).

господарских. Шкоду обчисляють на звиш мілїон корон. Займило ся від того, що дїти бавили ся сїрничками.

— **Дрібні вісти.** Директор львівскої полїциї п. Шехтель уступив вже зі свого становища і здав урядоване на руки п. Райнлендера, котрий небавком має стати директором. — В західних сторонах Сполучених Держав лютили ся великі бурі і наробили на полях величезної шкоди, котру обчисляють на 30 мілїонів долярів. — П. Т. Мірер згубила на ул. Кароля Людвика золотий перстінь з брилянтами, вартости 100 кор. — З відділу робітничого в Ступпиканах на Буковині коло Ґурагумори втік дня 21 с. м. вязень карного заведеня в Станиславові, 22-лїтний Іван Данилюк, засуджений за крадїж на 15 місяців тяжкої вязниці. — В неділю по полудни, коли лїтак інжинїра Гієронімуса затягнено по летї до шопи, кинула ся товпа на шопу, аби з близька приглянути ся лїтакови. В часї глоти, яка настала, арештувала полиция якогось шевского хлопця. Товариші арештованого хотїли его відбити з рук полїциї і почали кидати камінями та покалїчили чотирох полїциянтів. Кількох галабурдників арештовано і відставлено до полїцийних арештів.

— **Глухонімий наслїдник престола.** З Мадриду доносять, що в кругах двірских запанувало велике пригноблене з причини, що наслїдник престола мимо того, що скінчив вже третій рік житя, не говорить анї не чує. Перворядні специялісти, завізвані до него, сказали, що не суть в силї тому зарадити. В виду того насуває ся питане, чи теперішний наслїдник престола буде міг колись бути королем.

— **Рідка пригода,** щоби курка когось застрілила. А так стало ся в місцевости Пербете, коморняньского комітату на Угорщинї. Жінка тамошного судиї Тота пішла до комірки, щоби насипати зерна замкненим там куркам. Коли увійшла до комірки, перепуджені курки порозлїтали ся на всї сторони, а одна з них вискочила на висячу на стїнї дубельтівку, котра була набита; видко, що мусїла стануги на курок і его відхилила а відтак пустила, а рушниця вистрілила, так що убила Тотову на місци.

— **Нещаслива пригода.** Вчера рано около 9 год. на шляху зелїзничім межи Городком а Родатичами випав чи вискочив з їдучого поїзду інжинір намістництва, придїлений до старостьва в Жовкві, Мирон Масляник і впав під колеса над'їзджаючого в тій хвили блискавичного поїзду, котрий їхав зі Львова в цїлім розгоні а колеса льокомотиви формально роздерли нещасливого. Чи то була нещаслива пригода, чи самоубийство, годі знати, але здаєсь, що скорше пригода. З паперів знайдених при нещасливім сконстатовано ідентичність особи.

— **Отроїв ся ліком.** При ул. Янівскій ч. 37 б стала ся в неділю така пригода: Там мешкав 73-лїтний Ґерлїцер званий Пордесом, жидівский шкільник, котрий вже від довшого часу хорував на нежит кишок. Лїкар казав єму заживати опіюм. Отже в неділю жінка недужого замість дати єму зажити 10 капель ліку дала єму цїлу фляшинку, сподїваючись очевидно, що більше ліку більше поможе. Та й помогло, бо недужий по зажитю перестав жити і тепер вже болю не чує. Тїло відставлено до інститута судової медицини. В справі сїй веде ся слїдство.

Телеґрами.

Відень 26 цьвітня. Комісия буджетова розпочала нинї під проводом посла Кіяриґо в присутности президента міністрів Бінерта і міністра скарбу Білїньского подрібну дискусию над буджетом на 1910 р. Підчас дискусиї промавляв пос. Окуневский.

Париж 26 цьвітня. З коментарів нинїшних часописий о виборах відносить ся вражінє, що більше менше всї партиї чують ся управнені до вдоволеня з дотеперішних результатів виборів. Консервативні і умірні републиканьскі дневники підносять з сатисфакциєю, що в Марсилиї президент палати Бріссон і социялїст Карно приходять до тїснїйшого вибору і вносять з того, що радикальна партия стратила богато на своїй повазї в публичнім мнїню.

Льондон 26 цьвітня. Палата послів 328 голосами против 242 ухвалила в другім читаню закон фінансовий. Ірляндскі националїсти голосували з правительственною партиєю, проклонники О'Бріяна з опозициєю. Підчас дискусиї заявив канцлер державний, що від хвилї першого внесеня буджету, торговля розвинула ся а брак працї зменшив ся. Канцлер есть кріпко переконаний, що край есть на дорозї господарского розвитку, якиї доси рідко давав ся відчувати.

Константинополь 26 цьвітня. Після подрібних донесень о послїдній борбі, Альбанцї стратили 100 убитих. Рух на зелїзници Верешован-Призрен привернено. Альбанцї уступили в гори.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5·^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10·^{30}.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2**^{05}, **5·58**, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:
З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·^{44}, 6·^{29}*), 11·^{55}*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:
З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·^{28}, 6·13*), 11·^{39}*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.
З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25}.
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·^{10}.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:
До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·^{25}.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:
До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:
До Підгаєць: 5·^{53}*), 6·32, 1·49*), 6·^{50}, 10·^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.
До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).